

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6210/2022
23.11.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Константин Ранков адвокат из ..., против тужених Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Зрењанину, ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., чији је пуномоћник Иван Жвиждак адвокат из ..., ДД из ..., и ЂЂ из ..., чији је пуномоћник Богдан Јуришић адвокат из ..., и ЕЕ из ..., чији је пуномоћник Иван Жвиждак адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 547/22 од 09.03.2022. године, у седници већа одржаној 23.11.2023. године донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 547/22 од 09.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зрењанину П 52/20 од 28.09.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужиља тражила да се обавезу тужени да јој солидарно исплате износ од 5.164.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 28.09.2021. године до исплате, као и да јој солидарно плате трошкове парничног поступка у року од 15 дана. Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да туженима солидарно исплати износ од 397.310,00 динара, и то туженима ББ, ВВ, ГГ и ЕЕ, а туженима ДД и ЂЂ солидарно износ од 287.060,00 динара све са законском затезном каматом од извршности па до исплате у року од 15 дана. Ставом трећим изреке, одређено је да у односу на тужену Републику Србију свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 547/22 од 09.03.2022. године, ставом првим изреке, жалба тужиље је одбијена а пресуда Вишег суда у Зрењанину П 52/20 од 28.09.2021. године потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиље и тужених ББ, ВВ, ГГ и ЕЕ за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 408. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиле није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Указивање на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 396. став 1. ЗПП није основано, обзиром да је другостепени суд у побијаној пресуди ценио све жалбене наводе тужиле које су од утицаја на одлуку о њеној жалби.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је као поверилац дана 28.11.2013. године против извршних дужника сада пок. ЖЖ и петотужене ДД поднела предлог за извршење ради продаје непокретности уписане у ЛН .. К.О. Зрењанин ... – парцела ... њива од 447м² и стамбене зграде у улици ... број .. у ..., са правом коришћења, сувласништво предлагача и противника предлагача са по 1/3 идеалног дела, на основу правноснажног решења Основног суда у Зрењанину 1Р 113/10 од 18.08.2010. године, којим је одлучено да се врши деоба заједничке ствари јавном продајом предметне непокретности, поделом добијене цене од јавне продаје на једнаке делове повериоцу и извршним дужницима, по одбитку трошкова извршења колико буду изнели до коначног намирења. Решењем Основног суда у Зрењанину И бр. 3647/2013 од 29.11.2013. године усвојен је тужилин предлог за извршење. Закључком Основног суда у Зрењанину И бр. 3647/2013 од 14.04.2014. године приступило се процени вредности предметне непокретности од стране судског вештака грађевинске струке. Тужила је уплатила износ од 12.000,00 динара на име предујма трошкова стручног лица. Судски вештак је доставио Основном суду у Зрењанину налаз од 11.08.2014. године са закључком да према тадашњем стању- неукњижена цела некретнина која се налази у Зрењанину у улици ... број .. процењена је на тржишну вредност од 5.650.000,00 динара. Закључком Основног суда у Зрењанину од И бр. 3647/2013 од 26.08.2014. године утврђена је вредност предметне некретнине у износу од 5.650.000,00 динара, а закључком о продаји од 26.09.2014. године заказано је прво усмено јавно надметање на дан 16.10.2014. године. Тужила је на рочишту дана 18.12.2014. године у целости повукла предлог за извршење, па је решењем Основног суда у Зрењанину И бр. 3647/2013 од 18.12.2014. године обустављен у целости поступак извршења одређен решењем Основног суда у Зрењанину И бр. 3647/2013 од 29.11.2013. године, укинута су спроведене извршне радње и наложено РГЗ СКН Зрењанин да у ЛН .. К.О. Зрењанин ..., кп .. земљиште од 0.4а и 47м² у природи неистакнута зграда у улици ... број .. у Зрењанину, изврши брисање забележбе јавне продаје по решењу Основног суда у Зрењанину И бр. 3647/2013 од 29.11.2013. године. Покојни ЖЖ, чији су правни следбеници тужени ББ, ВВ и ГГ и тужена петог реда ДД, поднели су дана 03.03.2015. године Основном суду у Зрењанину предлог за извршење против извршног дужника АА овде тужиле, на основу правноснажног решења Основног суда у Зрењанину 1Р 113/10 од 18.08.2010. године, продајом предметне непокретности. У прилогу предлога за извршење приложен је налаз судског вештака из предмета И 3647/2013. Решењем Основног суда у Зрењанину И бр. 406/15 04.03.2015. године усвојен је предлог за извршење и одређено извршење на основу предлога извршног повериоца који је

саставни део решења, а РГЗ СКН наложено да у јавној књизи изврши забележбу постојања извршења. Достава наведеног решења тужиљи безуспешно је покушана на адреси пријављеног пребивалишта код надлежног органа- Зрењанин, улица ... број .., а потом дана 01.07.2015. године путем полиције на адреси ..., коју је сходно закључку суда пријавио извршни поверилац, сада пок. ЖЖ. Против наведеног решења о извршењу тужиља је дана 06.07.2015. године изјавила приговор. Решењем Основног суда у Зрењанину Ипв (И) 517/15 од 05.02.2016. године одбијен је као неоснован приговор извршног дужника од 06.07.2015. године и решење о извршењу од 04.03.2015. године поврђено. Закључком Основног суда у Зрењанину од 24.03.2016. године утврђена је вредност непокретности уписане у ЛН .. К.О. Зрењанин ... парцела .., њива прве класе од 4а и 47м² у природи неистакнута зграда у улици ... број .. у Зрењанину, спратности ПР+1 површине 200м² и две помоћне зграде – гараже површине 33м² и 28м² у износу 5.650.000,00 динара. После безуспешних покушаја доставе тужиљи на адресе у улици ..., ... и ..., као и путем ПУ у Зрењанину, закључак Основног суда у Зрењанину од И бр. 406/15 од 24.03.2016. године тужиљи је уредно достављен путем огласне табле суда. Закључком Основног суда у Зрењанину од И бр. 406/15 од 18.05.2016. године заказано је прво усмено јавно надметање за 05.07.2016. године, с тим да се непокретност не може продати испод почетне цене од 3.390.000,00 динара (60% од утврђене вредности од 5.650.000,00 динара). Овај закључак достављен је тужиљи путем огласне табле суда. На записнику од 05.07.2016. године констатовано је да је извршни дужник позвана путем огласне табле суда и да није приступила, а да је закључак о продаји уредно истакнут на огласну таблу суда и на интернет страницу огласа суда, да нема пријављених заинтересованих купаца и донет закључак да се утврђује да прва јавна продаја није успела. Закључком Основног суда у Зрењанину И бр. 406/15 од 27.07.2016. године заказано је друго усмено јавно надметање за 30.08.2016. године, с тим да се непокретност не може продати испод почетне цене од 1.695.000,00 динара (30% од утврђене вредности од 5.650.000,00 динара). Овај закључак је достављен тужиљи путем огласне табле суда. На другој јавној продаји није било заинтересованих купаца, па су извршни повериоци предложили да им суд додели предмет извршења у својину на равне делове уз уплату потребне разлике цене, па су позвани да уплате тужиљи-извршном дужнику по једну трећину од почетне продајне цене на другој јавној продаји од 1.695.000,00 динара, односно по 565.000,00 динара колико износи 1/3 наведене почетне цене, што су извршни повериоци учинили у датом року. Закључком Основног суда у Зрењанину И бр. 406/15 од 12.10.2016. године додељен је извршним повериоцима ЖЖ и ДД на равне делове сувласнички удео од 1/3 извршног дужника АА на непокретности уписаној у ЛН .. К.О. Зрењанин ..., парцела број .. њива прве класе од 0.4а и 47м² у природи неистакнута породична стамбена зграда у улици ... број .. у Зрењанину, спратности ПР+1 површине 200м² и две помоћне зграде-гараже 33м² и 28м² и предаја у посед извршним повериоцима по ½ сувласничког удела тужиље, РГЗ СКН Зрењанин налажен упис права својине у корист извршних поверилаца на равне делове и брисање забележбе постојања извршења. Наведени закључак уручен је тужиљи 24.10.2016. године. Против овог закључка тужиља је 31.10.2016. године поднела захтев за отклањање неправилности учињених у току и поводом спровођења извршења, који је одбијен решењем Основног суда у Зрењанину И 406/15 од 03.11.2016. године, које је уручено тужиљи дана 09.11.2016. године. Даном 14.11.2016. године тужиља је против наведеног решења изјавила приговор, допуњен даном 06.02.2017. године, који је решењем Основног суда у Зрењанину Ипв 512/16 од 21.03.2017. године одбијен као неоснован и решење Основног суда у Зрењанину И 406/15 од 03.11.2016. године потврђено. Наведено

решење тужилји је достављено путем ПУ у Зрењанину на адреси Тужилја је дана 21.04.2017. године Основном суду у Зрењанину доставила број рачуна који јој је по закључку суда од 03.05.2017. године исплаћен износ од 565.000,00 динара уплаћен од стране извршних поверилаца. Након продаје у извршном поступку тужена петог реда и тужени шестог реда су предметну кућу легализовали и реновирали приземље куће. Урађене су поправке на водоводној инсталацији, плаћени су дугови за електричну енергију, воду, смеће и прикључак за воду, електричну енергију, јер је била искључена са мреже. Тужени ЕЕ је супруг ББ, а тужени ЋЋ супруг тужене ДД. Тужилја је 2008. године имала кључеве куће која је предмет спора и у гаражи је држала своје ствари, а тужени нису спречавали тужилју у коришћењу предметне непокретности.

Тужилја постављеним тужбеним захтевом тражи од свих тужених солидарно исплату износа од 1.795.000,00 динара на име накнаде штете због продаје њеног сувласничког удела у извршном поступку и мање исплаћеног (рачунајући да цела непокретност вреди 60.000 евра па 1/3 износи 20.000 евра) а да је у извршном поступку тужилји за њен сувласнички део од 1/3 исплаћено 565.000,00 динара, дакле мање за износ од 1.795.000,00 динара. Такође тражи и износ од 3.369.000,00 динара на име коришћења њеног сувласничког дела 1/3 куће у Зрењанину, у улици ... број .., у периоду од 01.11.2004. године до краја септембра 2020. године, рачунајући закуп за 1/3 куће у износу од 150 евра месечно за 191 месец у износу од 28.650 евра, односно 3.369.000,00 динара.

Правилно су по налажењу Врховног суда нижестепени судови применили материјално право када су одбили тужбени захтев.

Одредбом члана 154. став 1. Закона о облигационим односима прописано је да ко другоме проузрокује штету дужан је надокнадити је, уколико не докаже да је штета настала без његове кривице.

Одредбом члана 172. став 1. Закона о облигационим односима прописано је да правно лице одговара за штету коју његов орган проузрокује трећем лицу у вршењу или у вези са вршењем својих функција.

У конкретном случају у односу на тужену Републику Србију тужилја није доказала противправност у поступању органа тужене, односно у раду Основног суда у Зрењанину у предмету И 406/15 које је испитано кроз законом прописани поступак контроле по правним лековима које је тужилја изјављивала, из чега произилази да су јој одлуке достављене у складу са законом, па у одсуству противправности у поступању органа тужене првог реда не постоји ни основ за накнаду штете. На тужилји је био терет доказивања у смислу одредбе члана 321. ЗПП, да је претрпела штету, да постоји узрочно-последична веза између штете и поступања државних органа у вршењу или у вези са вршењем својих функција, што у конкретном случају тужилја није доказала.

Такође тужилја није доказала ни којим штетним радњама и коју штету су друго, треће, четврто, пето, шесто и седмо тужени проузроковали тужилји у току трајања извршног поступка. Пок. ЖЖ и петотужена су у извршном поступку као извршни повериоци предложили да им суд додели предмет извршења у својину на равне делове уз уплату потребне разлике цене, коју су уплатили, а коју је тужилја примила, па им је

додељена и предата у посед по $\frac{1}{2}$ идеалног дела тужиљина $\frac{1}{3}$ идеалног дела предметне непокретности. Пошто је након извршене продаје у извршном поступку извршена легализација и адаптација куће и изведено више грађевинских и осталих радова који су увећали тржишну вредност ове непокретности (која је у овој парници утврђена на износ од од 7.292.000,00 динара) није од утицаја на пресуђење и не представља штетну радњу коју су тужени извршили према тужиљи. Пошто је тужиља била у поседу предметне непокретности и пошто тужени нису спречавали тужиљу да исту користи, то није основан ни тужбени захтев за исплату накнаде у висини закупнине на име коришћења ове непокретности.

Нису основани наводи у ревизији тужиље који се односе на доставу писмена у извршном поступку И бр 406/2015, обзиром да је у току поступка утврђено да је достава свих писмена у том поступку тужиљи извршена у складу са законом, због чега је тужбени захтев за накнаду штете у односу на тужену Републику Србију неоснован, а тужиља у ревизији не наводи које радње осталих тужених представљају радње које су тужиљи проузроковале штету чију накнаду тражи постављеним тужбеним захтевом.

Са изнетих разлога, сагласно одредби члана 414. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**